

ԵՐԵՎԱՆԻ ԵՐԵՎԱՆԻ ԵՐԵՎԱՆԻ

ՄԱՅԻՍ

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳՐԻԳՐԱՐԱՐ ԲՐԱՆՈՒՆԻ

Յարեկան գինը 10 բուլլի, կէս արծաթե 6 բուլլի, Առանձին համարները 5 կոպէկով:

Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատան մէջ:

Մեր հասցէն. Тифлисе, редакция «Мшакъ».
Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».
Տէլէֆոն № 253.

Յաւազրուութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ (բացի կիրակի և առաջօրեայ):

Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամէն լիզուով:

Յայտարարութիւնները համար վճարում են իւրաքանչիւր ատոյաւորին 10 կոպէկ.
Տէլէֆոն № 253.

ԲՈՎԱՆԴԱՅԻՆՈՒԹԻՒՆ

Վերջին տեղեկութիւններ. — ԵՆԴՐԻՆ ՏԵՍՈՒՆԻՆ. Մամուլ. Նամակ Խմբագրութեան. Ներքին լուրեր. — ՀԵՆՐԻԿԻՆՆԻՆ. — ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ. — ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Խոսքերիւններ չին. Նախընտրում:

ՎԵՐՋԻՆ ՏԵՆԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Վեհափառ կաթողիկոսը հեռագրով գեղարարել է Կովկասեան Փոխարքային Նախընտրում և Երևանի վերջին եղբորութեան ներքին մասին և յայտնել, որ Նա յատուկ շրջաբերականով դիմել է բոլոր թեմերին յորդորելով ամեն միջոցներ գործ դնել յուզված մտքերը խաղաղացնելու:

Երևանից ստացած մեր տեղեկութիւնները միմիկարական չեն: Խաղաղութիւնը դեռ չէ վերականգնել:

Առաջին հեռագիրը, որ մենք ստացանք մայիսի 23-ին մեր թղթակից Մուշեղեանից նոյն օրվայ եղբորութեան մասին, համառօտ էր և պարունակում էր սպանվածների և վերաւորվածների մասին սկզբնական մի տեղեկութիւն: Մենք, երկու կողմից, որ մի գուցէ այդ եղբորութիւնը ունենայ վտանգաւոր հետեւանքներ և ընդարձակվի, մեր կողմից անհրաժեշտ համարեցինք զեկուցանել Փոխարքայի օգնական Մուշեղեանին: Երբ, որը, որը հաստատ յոյս յայտնեց, թէ երևանի նահանգապետին անշուշտ կաշտով պահպանել խաղաղութիւն:

Եւ արդարեւ նահանգապետի կարգադրութեամբ աշտովից վերջ դնել սկսված խառնակութեան: Սակայն երկրորդ օրը թուրքերի կողմից տեղի ունեցաւ մի նոր յարձակում, որին զոհ եղաւ մի հայ: Այն ժամանակ հայերի կողմից սկսվում է դիմադրութիւն գէշերով և սպանվում ու վերաւորվում են բազմաթիւ թուրքեր:

Դժբաղդ դրութիւն: Հայը կը սպանվի, թէ թուրքը — միաժամանակ մի դժբաղդութիւն է երկրի համար, որովհետև մենք մի երկրի ժողովուրդը լինելով, չենք կարող ապրել մէկը առանց միւսի, բոլորովին անկասկած, միմեանցից կտրված, և այդ բաւական չէ, դեռ թշնամացած ապրել մի երկրում և զարգանալ:

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԽՈՍՔԵՐԻՆՆԵՐ ՀԻՆ-ՆԱՅԻՍԻՆՆԵՐԻՆ

Մայիսի 11-ին

Հրդեհը բռնկվելու վրա է: Անհիմն և անտեղի չէր մեր մարգարէական գուշակութիւնը, որն արտայայտվեց «Մշակի» № 68-ում «Վտանգը դեռ չէ վերացված» մի երկար յօդուածում, որը համարեալ թէ ոչ մի սպաւորութիւն չը թողցէ մեր հայերի վրա, և որի վրա նայում էին որպէս խելացիոր երազի:

Յուզմունքը, սարսափը տիրել են ամենքին, բոլորի գէշերը դաւաճած, բոլորն էլ գուշակութեան, գերեզմանից դուրս եկած մեռելի են նամուս:

Պատճառը մի քանի գաղափար և անմիտ սպանութիւններն են եղել, որոնք չը գիտեսին մի անխորհուրդ և միմիկ արամաբանութեան ազդեցութեամբ են առաջ եկել: Մայիսի 6-ին երկու կողմից ժամի 7-ին Նախընտրումից զէպի մօտիկ հարեան Ալիաբաժ հայաբնակ գիւղը տանող ճանապարհի վրա, քաղաքի զօրանցից մի փոքր հեռու գտնվող արեւելի մօտ, երկու կողմից նստած կատարելու ժամանակ անյայտ չարագործների ձեռքով գլխահար է լինում և տեղի ու տեղը մեռնում մի թուրք: Մինչև այժմ էլ յայտնի չէ թէ ով անողոր հարուածին է զոհ գնացել:

Մեր երկրի խոսքերիւնները մնաս են բոլորին համար:

Ամենայն Հայոց Վեհափառ Կաթողիկոսը հեռագրով շրջաբերական է ուղարկել հեռագրով Թիֆլիսի թեմի սրբազան առաջնորդին:

«Փետրվարի 12-ի շրջաբերական հեռագրով Մենք հրամայեցինք մեր բոլոր հոգևոր հաստատութիւններին և պաշտօնատար անձերին միջոցներ ձեռք առնել հանգստացնելու Բագուի գէպերի առիթով յուզված մտքերը և ի մեծ բաւականութեամբ մեր, հոգևորականութեան և ինտելիգենցիայի միացեալ ջանքերով աշտովից փետրվարեան սարսափները երկրի միւս մասերում կրկնվելու առաջնառնել: Այժմ աչքի առաջ ունենալով Նախընտրում քաղաքի և զաւառի տերալի գէպերը, նորից հրամայում ենք ձեզ գործ դնել մեր բոլոր ջանքը հանգստացնելու մտքերը ձեր հրամանի տակ եղած հաստատութիւններին և ձեզ հպատակ բոլոր պաշտօնեաներին միջոցով: Թող պահպանվի ուրեմն խաղաղութիւնը և հանգստութիւնը յօդուած Մեր հօտի:»

Սիւրիկ Կարոյիկոս Սմեթայն Հայոց

Թիֆլիսի առաջնորդը իր կողմից ուղարկել է Գանձակի հոգևոր կառավարութեան հետեւեալ հեռագիրը:

Ուսուրի և խաւար ոյժերի պտուղները հասան իրանց պատկին, առաջնացնելով արևոհեցնելուն, հրդեհներ և թալաններ Կովկասի խուլ անկիւններից մէկում, Նախընտրում և նրա գաւառում, որտեղ դարձաւ խաղաղ դրացիները ներկեցին իրանց ձեռքերը եղբայրական արեւելի մէջ, ինչպէս Բագուում: Վեհափառ Կաթողիկոսի հրամանով այսու պատուիրում են բոլոր մասնետակա հոգևորականութեան և ազգայնականութեան խելագար մասին հետ միասին ձեռնարկել բոլոր միջոցները առաջնառնելու Կովկասի դարձաւ պատուիրում մէջ չեղած սարսափները կրկնութեան և ինտրուսիւնիւն տալ ազգաբնակչութեանը շարունակելու իր խաղաղ աշխատանքը և հայթայթելու իր ապրուստը:

այդ խնդրութեամբ, բայց թուրքերի յուզված միտքը պնդում է, որ դա արեւադարձի հայերի գործն է, որովհետև նրանց գիւղերն մօտիկ է կատարվել այդ եղբունգործութիւնը: Այդ համոզմունքի ազդեցութեան տակ սպանվողի բարեկամները միւս առաւօտ՝ մայիսի 7-ին սրբերով զինված դուրս են գալիս և կանգնում Ալիաբաժի ճանապարհի վրա վրէժ լուծելու քաղաք եկող արեւադարձիներից: Թուրքերի վտանգաւոր այդ արամադրութեանը զոհ է գնում մի արեւադարձի երիտասարդ՝ Միսիկ Մահմետ-Բաբախանեան, որը գիւղից գալիս է եղել քաղաք իր խնամքը բանակի համար: Այդ երկրորդ սպանութեան լուրը կայծակի արագութեամբ տարածվում է ամեն տեղ, յուզմունքը և սարսափը տիրում են բոլոր քաղաքացիներին: Ուսուրիները արագութեամբ իրար հետից փակում են և շուկայից փախչում աները:

Գաւառապետի հրամանով քաղաքից դուրս ելնող ճանապարհների վրա պահապաններ են կանգնեցնում քաղաքի խաղաղութիւնը պահպանելու համար. փողոցներում զինված շրջում են սարսափները, կանայք և երեխաներ սարսափի մէջ էին, թուրքերի գէպերի արտայայտութիւնները յամառ էին և սպառնալի: Իսկ հայերին՝ սարսափահար և մեռելային քաղաքը պատերազմական բնի էր նմանում և ընդհարումն սպաւում էր մի չարագուշակ սղոյանայից: Տարաք խառնար քաղաքի այդ խոսքերիւններ լուրը մի այնպիսի զարնուրիլ գոյներով տարածվեց հեռաւոր թուրքաբնակ

Ստացանք հեռագրով հեռագիրները: Երևան, 25 մայիսի, 6 ժ. 50 ր. առաւ.

Ամբողջ գիշերը և այս օրվային էլ շարունակվում է հրացանաձգութիւնը: Զոհերի թիւը որոշ չէ, սակայն շատ է: Երէկ թուրքերը երկու անգամ աշխատում էին հրդեհել հայերի մանուֆակտուրային ապրանքների խանութները շաբաթ. չարագործներից մէկը ձեռքաւորված է: Հայերի 11 խանութները վրա կային թուրքերին զրուածներ: Ինչպէս թուրքերը այդ հաստատեց մեծ ամբոխներ կազմակերպելու:

Մուշեղեան

Սիւրիկ, 24 մայիսի, 9 ժ. 45 ր. երեկ. Ելիստուխայի հասաւ, այցելեց եկեղեցի և մզկիթ, քարոզեց ժողովրդին: Դրութիւնը անհանգիստ է: Պօստը 12 օր է չէ ստացվում:

Տեղ. Մի Բայիկեանց

Երևանի խոսքերիւնների մասին մեր թղթակից Ա. Դոս մայիսի 23-ի երկու կողմից յայտնել է պօստին հետեւալ հաղորդագրութիւնը:

Սյուրիկայ գէպը անշուշտ հեռագիրներից իմացած կը լինէր, նրա մանրամասնութիւնները նորկալի են:

Ժամը մէկ և կէսին քաղաքը խաղաղ էր, հէնց այդ օրվային քաղաքային այգու մօտ մի թուրք կուտեց մի կառապանի հետ և ատրճանակ արձակեց, այդ պայթեցը իրարանցում առաջ բերեց առանց այն էլ Նախընտրում գէպերից վրդովմած ժողովրդի մէջ: Ուսուրիները սկսեցին կողպել և փախչել, թէև այս անգամ, պէտք է խոստովանված, հայերը իրանց աւելի լաւ պահեցին քան թուրքերը և չը նայած որ վերջինները փախչում էին զուլի կողքերով, ինչպէս ասում են, այնուամենայնիւ շողողացին սրբեր, պայթեցին հրացաններ և ատրճանակներ ու զրկեցին վերաւորներ համարեալ բոլորը հայերից: Երբեք որ մինչև ժամը 7-ը յայտնի եղած 23 գէպերից մի մի վերաւոր եղան սարսիկներից և հրէաներից, ընդունելով հայի տեղ, 2 սպանված և 17 վիրաւոր հայերից, և միմիայն երկուսը թուրքերից:

Այս թւերը պարզ ցոյց են տալիս, թէ ինչպէս է վերաբերվում թուրքը գէպի պատահած հային, որ աստիճանի էլ որ նա

գիւղերում, որի առաջ գոնաւորվում էր մինչև իսկ Բագուի արամադիլ կողորածը: Գիւղերի բոլոր թուրքերը մի անհերքելի հրամանատարի կողով միաձուլու ոտքի կանգնեցին և պատրաստվում էին յարձակվել հայերի վրա, երբ նորից լուր են ստանում, որ քաղաքում կուտ չը կայ, խաղաղութիւն է տիրում: Գաղաքի այդ խառնաշփոթ դրութիւնը շարունակվեց մինչև միւս օր՝ մայիսի 8-ը, բայց աւելի հզօր կերպարանք ստացաւ այդ օրվայ ցերեկվայ ժամի 4-ին, երբ թուրքերը ծանր վերաւորում են մի հաշիվարցի հայի, որ քաղաքից գնում է եղել Հաշիվար հարեան գիւղը:

Երկուշաբթի, ամսի 9-ին, քաղաքի յուզմունքը մի փոքր մեղմացել էր. խանութները կամաց-կամաց բացվում էին: Բայց չար սատանայի պէս նոր խոսքերիւններ պատճառ դառնում մի անակնկալ գէպ: Ամսի 9-ին, ցերեկվայ ժամի 12-ին Ելիստուխայի մի փոքր ներքե ինչ որ սրբիկաներ ատրճանակներով վերաւորում են երկու շահիկի թուրք իշապաններ—մէկին ծանր մահացու կերպով, իսկ միւսին թէթեւ: Թեթեւ վերաւորվողը լիզապատառ վազ է տալիս Նախընտրում և յայտնում այդ մասին գաւառապետին:

Օրվայ այդ պահուն Ելիստուխայի եկեղեցում պատարագ էր մատուցվում Երմշակի գաւառից բերած Հաղաբարիկի առիթով: Միաւորող բերած Հաղաբարիկի առիթով: Միաւորող արեւադարձիկները երկար ու ձանձրալի մի ջարդով մեկնել էր ժողովրդին իր տեղը: Պատարագի վերջին, երբ ժողովուրդը համար

խեղճ լինի, և իսկապէս, վերաւորները բոլորն էլ բանաւոր, մշակ մարդիկ են, իսկ երկու սպանվածները ծերունիներ:

Իրարանցումն ու զիտթը երկար չը տևեց, հետեւի գործ և ատրճանակներ դուրս բերվեցին և չը նայած որ նրանք շրջում էին աջ ու ձախ, մի խումբ թուրքերի յանդուգն ձեռով այգու միջանցքով դէմ յանդիման պոլիցիային անցնելու և հրացաններ ունենալը արաների և ետինջաների տակ առաջ բերեց մի ծանր օրվայ: Դէմառաքատիւ կերպով այդ անցնող խմբի և նրա ձեռքում եղող հրացանների վրա հրաւիրեցին հայերը պոլիցիայի ուշադրութիւնը և մինչդեռ մի գործողւոյ մօտեցաւ խմբին և նրանցից մի քանիսը սկսեցին փախչել, պայթեց մի ատրճանակ և ահա մի կողմից և մի քանի կողմից միաժամանակ պայթեցին հարկաւոր ատրճանակներ, այն էլ խոնված ամբոխի վրայով, այդ տեղից մի վայրկեան. վառօդի հոտը լցրեց շրջապատը, բարեբաղդաբար այդտեղ վերաւորվեցին միմիայն երկուսը: Թուրքերի ձեռքից պոլիցիան կարողացաւ խլել մի հրացան:

Սպանութեան գէպերը տեղի են ունեցել զայնքան անհրաժեշտ—այդ որջերից. մի երկուսը արհեստաւորներ վերաւորվել են Դիմիլբուրդ թղթական թաղում և մի երկու գէպը տեղի է ունեցել դաւաղախանայում, ուր մեծ թվով թուրք բանուրներ են աշխատում են փոքրաթիւ հայեր:

Այս օրվային լսեցի, որ թուրքերը կողորպտել են մի հայ ալլափի խանութ: Երկուսը հրդեհեցիւց և չար դիտաւորութիւններից ազատ պահելու համար կարգադրված է հետեւի գործերի հսկողութիւն:

Օրը միմիայն է, փողոցները դատարկվում են, մի ծանր մեռելութիւն տարածում է իր թևերը մեղապից քաղաքի վրա: Ինչ պիտի կատարվի վաղը:

Երևանից հեռագրում են մայիսի 24-ի երեկոյեան ժամը 5 և 12 օրվային:

Երէկ թուրքերը յանկարծ յարձակվեցին հայերի վրա, սպանեցին 8 հոգի և վերաւորեցին 18 հոգի: Թուրքերից սպանված է 1 և վիրաւորված 2: Այսօր առաւ

բուրում էր բերած սուրը Այլը և մատաղը բաժանում իրար մէջ, յանկարծ եկեղեցու մէջ մի չարագուշակ լուր է թափանցում, իբր թէ շիւմանուկից սպանել են Նախընտրում ճաւաղաբանի մի քանի թուրքերի, այդ պատճառով էլ քաղաքից անգինքն քանակութեամբ թուրքեր՝ «շախսէ» տալով, գալիս են շիւմանուկից իրենց կատարելու: Կանանց, երեխաների սոսկալի ձիւնով, վախատնով թնդում է եկեղեցին. «Մէլը մանուկը ուրանում է»: Անօրինակ սոսկումից կանանցից մի քանիսը ծնկները ծալվում են և փորձող դուրս են ձգվում եկեղեցուց: Տղամարդիկ իսկոյն շրջապատում են գիւղի չորս կողմը, որպէս զի թուրքերին չը թոյլ տան գիւղը մտնելու, բայց տեսնում են, որ ոչինչ չը կայ, միայն ճանապարհին ծանր վերաւորվող թուրքերն շրջապատել են քաղաքից եկած մարդիկ, որին վեր են առնում և տանում քաղաք: Այդ օրը քաղաքում ժամի 4-ին ցերեկվայ՝ թուրքերը վերաւորում են մի հայի:

Միւս առաւօտ, ամսի 10-ին, Զահիկի երկու հարկերի չափ թուրքեր գալիս են Նախընտրում կառավարութեան բողոքելու, որ շուտով գտնեն և դատեն ենթարկեան թուրքերին վերաւորողներին: Թեթեւ վերաւորվող թուրքի ասելով յարձակվողները եղել են 3 շիւմանուկից հայեր, որոնցից երկուսը բռնված և յանձնված են դատաստանին, իսկ երրորդը չը կայ առայժմ:

Սրանցից յետոյ Զահիկի թուրքերը դիմում են Նախընտրում խանութից մէկին և խնդրում ի-

ԼՕՄԵՆԻ ժամը 11-ին մի թուրք ատրճա-
նակ արձակեց ըստ վարչական նստած հայե-
րի վրա, որից յետոյ սկսվեց ընդհանուր
ու փախադարձ հրաձգութիւն: Հայ սպան-
ված է 1 և վիրաւորված 1, թուրքերից
սպանված և վիրաւորված են մօտ 40
հոգի, որոնց մեծ մասն սպանվածներ
են: Հրաձգութիւնը շարունակվում է»:

ԹՈՐՈՒՆԵԱՆ

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Մ Ս Ս Ո Ւ Լ

Մենք արդէն ծանօթացել ենք մեր ընթեր-
ցողներին, թէ ինչ երեւիլ իմաստութիւնների
պաշար էր իր հետ տարել Պետերբուրգ թուրք
հրապարակախօս, հարկւարաւոր գոյներ փոխող,
բայց միշտ մի հիմնական գոյնի հարազատ մը-
նացող պ. Անձէ-Բէկ Աղանով: Ահա նորից մի
կտոր այդ հրաշալի իմաստութիւններից: «С.
Петер. Вѣд.» լրագրում տպված իր յօդուածի
մէջ պ. Աղանով ասել է, թէ հայերի և մահմե-
դականների մէջ ինչ-որ հաշիւներ կան, և այդ
հաշիւներն տեսակետից սեղանաւոր են, ի հարկէ,
հայերը: Ի՞նչ մեղք է դա: Այո, որ Անդրկով-
կասի մահմեդական ազգաբնակչութիւնը իր
թւի համապատասխան քաղաքական նշանա-
կութիւն չունէր այսօրվա ժամանակ, որովհետեւ
հայ ազգութիւնը համակարգւածով էր վերաբեր-
վում մահմեդականների իրաւունքների լայ-
նացնելուն, էջը ուղղւում, որ մահմեդական-
ները բրիտանիայ ազգաբնակչութեան հետ հա-
ւասար իրաւունքներ ստանան:

«Вакы» լրագրի մէջ պ. Բէնէ-Մանս այս ա-
ռիթմով գրում է.

Ես չեմ պատասխան պ. Աղանովին այս
կէտի վերաբերմամբ, և պատասխանել հար-
կուած էլ չէ, քանի որ ամեն մէկի համար
պարզ է այն փաստը, որ հայերը երբեք և
ոչ մէկի կողմից կանչված չեն եղել բացա-
րելու օրէնքները և ուղղութիւն տալու
քաղաքականութեան. այս գործով զբաղվում
էր ռուսաց կառավարութիւնը և ոչ թէ հա-
յերը, թուրքերը, վէրիօրստները կամ մալո-
րօսները:

Ահա ինչ տարրական, ամենապարզ բան
չէ հասկանում մուսուլման հրապարակախօսը:
Բայց ի՞նչ է դա—միթէ անյատակ տգիտու-
թեան շղթա: Ո՛չ: Մենք այնքան միամիտ չենք,
որ տգիտութեամբ բացատրենք պ. Աղանովի
այդ ողորմելի դատողութիւնը: Այստեղ տգի-
տութիւնը չէ գործում, այլ կեղծաւորութիւ-
նը, փարիսեցիկութիւնը: Բաւական չէ շարու-
նակ աղաղակել թէ մահմետականները իրանց
հարեան ազգերից պակաս քաղաքական նշա-
նակութիւն են ունեցել: XIX դարի սկզբից,
երբ Անդրկովկասում հաստատվեց ռուսաց
տիրապետութիւնը, մահմետական ազնուակա-
նութեան ձեռքին գտնվում էր հողային ահա-
գին հարստութիւն: Ի՞նչ կուտուրական նպա-
տակների ծառայելով այդ հարստութիւնը և
մի էր խանգարում որ ծառայեցնվի: Ո՞վ էր
խանգարում որ մահմետականներն էլ մեծ
թւով գործարար գոյն ունում ստանան, կազմա-

բանց վարվելու ճանապարհը ցոյց տալ: Այդ
պատճառով քաղաքի աղէցնիկ թուրքերի և
հայերի մէջ մի թիթեւ մասնաժողով է գումար-
վում, որի պարտականութիւնն է լինում երե-
ւան հանել անյայտ ոճրագործներին և խու-
վարներին: Թուրքերի պարտականութիւնն
է լինում թուրք ոճրագործներին գտնել և
տալ դատաստանին, իսկ հայերի պարտակա-
նութիւնը՝ հայերին:

Կէսօրին ջահկեցի թուրքերը վերադառնում
են գիւղ. նրանցից մօտ քսան հոգի քաղաքից
մի ժամ առաջ են դուրս եկում և արտերի
միջով գալիս քլում են Շիմանուղի մօտ 450
գլուխ ոչխարը և նախքան կէսը թուրք հարկերից
աւելի, որպէս իրանք շիմանուղից են ա-
սում. քուրդ հովիւը սկսում է դրանց աղաչել,
որ յափշտակութիւն չանեն. սրա աղաչանքին
թուրքերը պատասխանում են սրի մի թիթեւ
հարուածով գլխին: Հովիւը հաւար է գցում
գիւղը, գիւղից մարդիկ դուրս են եկնում նա-
խիրը և ոչխարի հօտը յետ խելու համար,
բայց չէ աշդովում. յափշտակող թուրքերը
զբանց վրա հրացաններ են պարպում, սրանք
էլ այստեղից մի քանի հրացաններ պայթե-
նով պատասխանում են թուրքերին: Գիւղի տա-
նուէտէրը մի քանի ստրաժնիկներին հետ շըլա-
մահուղիներին յետ են կանգնեցնում անա-
խորժ ընդհարման տեղի չը տալու համար, և
Շիմանուղի նախիրն ու հօտը քլում են
դէպի Ջահուկ: Շիմանուղ գիւղը նորից
է ալէկոծվում, կարծելով, որ ջահկեցի թուրքերը
եկել են շիմանուղիներից վրէժ լուծելու.
բակերի դռներն իսկոյն կողպւում են, երե-

կերպին ինտելիգենցիա, ինչպէս արին հայերը
և վրացիները: Ո՞վ խանգարեց որ թուրքա-
կան դահլանութիւն, մամուլ զարգանայ: Ո՞վ
է մեղաւոր որ Կովկասում գիտաւոր աստղերի
պէս երևացին մի քանի թուրքերէն լրագրե-
րներ—«Աքիմի», «Ջիա», «Բէշկուլ», որոնք
չը կարողացան ազգել, կորան, անյայտացան
առանց հետք թողնելու: Մենք չենք ասում
թէ մահմեդականները առանձին աչքի ընկնող
իրաւունքներ էին վայելում, բայց այդպիսի
իրաւունքներ երբեք չեն վայելել և կովկաս-
սեան միւս ազգութիւնները: Եւ եթէ այսօր
յիտաճիւղային խօսք կարող է լինել, դրա
պատճառը ամենից առաջ և ամենից շատ այն
է, որ մինչդեռ Կովկասի միւս ազգութիւննե-
րը ամեն կերպ աշխատում էին, որքան հնա-
րաւոր է եղած հանգամանքների մէջ, հետեւ
ժամանակակից լուսաւորութեան, կրթութիւն
ստանալ, իսկ մահմետական ազգաբնակչու-
թիւնը, ի մեծ ցաւ միւս ազգութիւնների,
տասնեակ տարիներով անշարժ նստած էր, էջը
օգտվում եղած հնարաւորութիւնից որպէս զի
առաջնորդիմէ:

Այդ փարիսեցիկութիւնն չէ, փոխանակ սե-
փական ժողովրդի այս յետաճիւղային ող-
բալու, վեր կենալ և ասել թէ պատճառը ի-
րաւունքներից դուրի լինելն էր, թէ հայերն
էին որ էին թոյլ տալիս իրաւունքներ տալ
մահմետականներին: Կարծես իրանք հայերը
այնքան առատ իրաւունքներով էին օժտված,
որ կարող էին սրան կամ նրան բախտաւո-
րեցնել կամ դժբախտացնել: Չենք կարծում որ
պ. Աղանով այնքան անյուսալի տգիտութիւն
ունենայ, որ չը հասկանայ այս տարրական
բաները: Ո՛չ, նա լաւ է հասկանում: Եւ եթէ
Պետերբուրգում նա սկսել է օձիք պատուել
հայերի դէմ, այդ նոր բան չէ նրա համար:
Չէ որ հայերի վրա չարախօսելը մօզային մի
հոսանք է, չէ որ դրանով կարելի է այնքան
մեծացնել մարդկանց միտքը, որ նոյն իսկ
հեշտ է արդարացնել այն դարհուրելի արւե-
նահեղութիւնները, որոնք կատարվում են այ-
սօր մեր երկրում: Տէր Աստուած, երբ պէտք
է փորել ինչ խելօք մի բան լսէ հայը իր հա-
կաւորներին, լսէ մի այնպիսի մեղադրանք,
որի վրա կարելի լինէր երկար մտածել, խոք
մտածել...

Ի դէպ: Նոյն պ. Աղանովը, վերադառնալով
Պետերբուրգից, հասկանալի ուրախութեամբ
արձանագրում է, որ ռուս հասարակութիւնը
համակարգւածով է վերաբերվում մահմեդական-
ներին: Ռուս կառավարութիւնը համակարգւածով
է բոլոր ազգութիւններին, և պ. Աղանովի ար-
ձանագրած փաստը ոչ դարձանալի է, ոչ տա-
րօրինակ: Տարօրինակը այն է, որ պ. Աղանով
բացատրում է այդ հանգամանքը իրանով, որ,
ասում է, ռուս ազգի երակներն մէջ էլ թուրք-
մօզալական արեւն է վազում: Մեծ կօպլի-
մենտ է, խօսք չունենք:

Խանները մտնում են անիւր, իսկ կանայք և
տղամարդիկ բարձրանում են կտորները
գլխը ընկնելու, որպէս զի թուրքերին դիմա-
դրութիւն ցոյց տան: Այդ ժամին Նախիջևա-
նից գիւղը վերադարձող Ջահկի թուրքերի
մեծ ամբոյսը, հեռուից տեսնելով, որ շիման-
ուղիներն և առաջ գնացող թուրքերն մէջ
հրացանահագնութիւն է տեղի ունենում, կառ-
ծում է, որ շիմանուղից իրանց առաջը կտրել
են կտորներու համար և իսկոյն վերադառնում
է քաղաք և յայտնում ոստիկանութեանը, իբր
թէ շիմանուղից ջահկեցի թուրքերին ճանա-
պարհին կտորում են: Իսկոյն 6—7 ստրաժ-
նիկներ, քաղաքի մի քանի պատուաւոր հա-
յեր, իրանց հետ ունենալով թոյաւ առաջնոր-
դին, ջահկեցի թուրք ամբոյսի հետ գալիս են
իմանալու գործն ինչու՞ն է և տեսնում են,
որ ոչ մի մահվան դէպք չէ պատահել, բացի
այն իրողութիւնից, որ Շիմանուղի նախիրն
ու տաւալը ընկել են Ջահուկ: Ճանապարհին
ջահկեցի թուրքերը Նազարաբաթ հայաբնակ
գիւղի արտերն ու ալէիներն են տրորում: ու
փչացնում:

Այդ բոլոր խռովութիւնները և ոճրագործու-
թիւնները դեռ ոչինչ են այն զարհուրելի ե-
ղերական դէպքի առաջ, որ տեղի ունեցաւ
Շիմանուղիից իսկ Նախիջևան հայաբնակ գիւ-
ղում մայիսի լոյս 11-ի գիշերը:

Գիշերվայ կէսից էլ դեռ անց այդ գիւղի
յայտնի հարուստ Նաչառուր Մահաբի Բա-
բանանի սենեակը ներս են խուժում զինված
արեւնաբուս աւազակներ, որոնցից մէկը Նա-
չառուրի ամենաբարեկէր ծանօթ ուղնորդի մի

ՆԱՄԱԿ ԽՐԱԳՆՈՒԹԵԱՆ
Թիֆլիս, մայիսի 25-ին
Թոյլ տուէք մեզ գետնից ձեր թերթի մէջ
մի երկու խօսք մեր ուսուցչի Յ. Տէր-Դաւ-
թեանի կօնցերտի առիթով: «Մշակի» 100-դ
համարում գրված է, որ ամբողջ վրա դրված
էր Բիսակի-Կօրսակովի պատկերը: Ահա հարա-
մենք համարում յայտնել, որ յիշված պատկերը
մենք աշակերտներս մատուցեցք մեր ուսուց-
չին կօնցերտի ժամանակ իբրեւ մեր համա-
կցանքի նշան:

Տէր-Դաւթեանի աշակերտ-աշակերտներին

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

«Մշակի» հետեւալ համարը, Համբարձման
տօնի պատճառով, լոյս կը տեսնէ շաբաթ,
մայիսի 28-ին:

Երէկ, մայիսի 25-ին, Թագուհի Կայսրուհի
Ալեքսանդրա Ֆեօդորովնայի ծննդեան տօնի
պատճառով Թիֆլիսը զարդարված էր դրօշակ-
ներով, երեկոյան տեղի ունեցաւ հրավառու-
թիւն: Ալեքսանդր-Նեվսկի զինուորական տա-
ճարում կատարվեց գոհաբանական մաղթանք
և զօրահանդէս. որին ներկայ էին Կովկասի
փոխարքան, նրա օգնականները, քաղաքացիա-
կան և զինուորական բարձր. պաշտօնեաները և
աղօթող հասարակութիւն: Մաղթանքի ժամանակ
արքայնայից 21 անգամ թնդանով արձակվեց,
Գոհաբանական մաղթանքներ կատարվեցին
Հայոց Վանքի մայր տաճարում և միւս դաւա-
նութիւնները աղօթատներում:

Կովկասի փոխարքան գեղական կամ դեմ-
սկի միջոցներից հրամայել է յատկացնել
5,000 ռուբլի Նախիջևան քաղաքի և գաւառի
ֆլասովաններին, որոնք զոհ են դառն վերջին
անկարգութիւններին: Նուէրները բաժանվի-
լու են առանց ազգութեան, սեռի ու հասակի
խտրութեան: Երևանի նահանգապետին յանձն-
ված է Նախիջևանում կազմել մի յանձնաժո-
ղով տեղական իշխանաւորներից և ժողովրդից
ընտրված անձերից, որը արդարութեամբ պի-
տի բաժանէ թէ յիշված նուէրը և թէ լուրջ
նուէրներ:

Կովկասի փոխարքան Թոյաւորել է իր
արամադրութեան տակ եղած արտակարգ
գումարներից յատկացնել 500 ռուբլի Ալեք-
սանդրօպոլի գաւառապետի օգնական կապի-
տան Պաւլովի բժշկութեան համար:

«Кавказ»-ում տպված է հետեւալ պաշտօ-
նական հաղորդագրութիւնը. «Երևանի բեր-
դապահ զօրքերի հրամանատար գեներալ-
մայոր Շվեդովը հեռագրում է. «Մայիսի 23-
ին նահանգապետի պահանջով, ես ուղարկեցի
բոլոր զօրքերը զսպելու Երևանում առաջացած
ժողովրդական անկարգութիւնները: Անկար-
գութիւնները զսպվեցին, և զօրքերը վերա-
դարձվեցին իրանց տեղերը»:

Թուրք է եղել, ինչպէս ասում են: Աւա-
զակները նախ գիւղի չորս կողմը իրանցից
պահպաններ են կանգնեցնում, որպէս զի՝
եթէ հայերը վրա տալու լինեն, իրանց իմաց
անեն, իսկ իրանք պատերից շուռ են գալիս
և մտնում Նաչառուրի բակը, բարձրանում են
պատշգամբը և՛ մօտին հրացանի մի գնդա-
կով կտորելով հաշտի զբան կողպէքը, ներս
են մտնում սենեակը, ուր անկողիններում
հանգիստ քնած է լինում հարուստ ընտանիքը.
սենեակի լամպարը վառ է լինում: Այդ աղ-
մուկից Նաչառուրը վեր է թռչում և իմանա-
լով բանն ինչն էլ՝ առանց յապաղելու նետ-
վում է դէպի հրացանը ընտանիքի կեանքը
աւազակներից պաշտպանելու համար: Նաչա-
ռուրը դեռ հրացանին չը հասած՝ աւազակ-
ները բռնում են նրան և պահանջում փողի
տեղի. Նաչառուրի կինը՝ Նելիսաբէթը սար-
սափից ճչում է և անկեղծաւ վայր գլորվում
գետին:

—Դէ որ այդպէս է, մի ֆլասէք մեզ, էս
բօլէիս փողերիս տեղը ցոյց տամ, աղաչում է
նրանց Նաչառուրը և բաց անում արկղի դու-
ռը ու տալիս նրանց 400-ից աւելի ռուբլի
փող:

—Սրանից ոչինչ դուրս չի գալ, շատ պէտք
է տաւ, —ստիպում են աւազակները:

—Դեռ ծախած բաժարկիս փողը չեմ ստացել,
պատասխանում է Նաչառուրը. էգուց կը
ստանամ և դուք կը գնէք, կը տամ ձեզ որքան
կամենալ էք:

—Սուտ ես խօսում, անիրաւ, առ քեզ,—
գնդակի մի հարուածով Նաչառուրին գլո-

Վրաստանի թիւի բոլոր գործակալներին
Վրաստանի էկզարխը ուղարկել է հետեւեալ
հրամանը. «Ենձ լուր է հասել, որ Վրաստանի
թիւի հոգեւորականութեանը հրաւիրում են
ընդհանուր ժողովի՝ յայտնի չէ ում կողմից:
Ընդհանուր ժողով չի լինելու: Ժողովի օրի-
նական ժամանակի մասին պաշտօնապէս կը
յայտարարվի»:

Բագուի աղէտի զոհերի օգուին ստացանք
Ցարիցինից Միսկարեանի ձեռքով հանգանա-
կած 240 ռուբլի: Ընդհանուր գումարը, նախ-
կին ստացածների հետ միասին 30101 ռուբլի
50 կօպ:

Ստացանք Նախիջևանի դժբախտ հայ զոհե-
րի օգուին Ս. Մանասեանի ձեռքով հաւաքած
13 ռուբլի. նուիրատուներն են. Ն. Ամիրա-
ղեան, Տ. Նոյա-Թումանեան, Ս. Կարաւ, Ս.
Մանասեան 2-ական ռուբլի, Ս. Նիկողոսեան,
Գ. Դարբինեան, Ա. Հասան-Ջալալեան, Ս.
Հարիբեան և Ա. Ապրէսեան 1-ական ռուբլի:
2) Կ. Գոհարեանից 10 ռուբլի: Ընդհանուր
գումարը, նախկին ստացածների հետ 274 ռ.:

Գուրթայից հեռագրում են «Т. Ա.» լրա-
գրին մայիսի 24-ից. «Երկուշաբթի երեկո-
յան, ներկայացուցից յետոյ բուլվարի մօտ
ծանր կերպով վերաւորեցին հարկերի վերա-
տեսուչ Չիկովանին»:

Բաթումից հեռագրում են «Н. О.»-ին
մայիսի 24-ին. «Յերեկվայ ժամը 3-ին մի
խուժ գիւղում անձեր կողոպտեցին «Մէսսա-
ժէրի Մարտիմի» գանձապահին: Չարագործ-
ները խլելով 1,200 ռ., անյայտացան»:

«Н. О.» լրագրում կարդում ենք. «Այն
ժամանակ երբ Բագուի և Երևանի նահանգ-
ների ազգաբնակչութիւնները օգնութիւն են
աղաղակում իրանց գոյութիւնը պաշտպանելու
համար Բագուում և Նախիջևանում տեղի ու-
նեցած կոտորածներն ու կողոպուտներն պատ-
ճառով. երբ այդ ազգաբնակչութիւնները մնացել
են անհաց և բաց երկնքի տակ—նպատակալար-
մար և խելացի կը լինէր յատկացնել նրանց
այն գումարը, որ 1900 թ.ին հաւաքվեց
օգնելու թուրքաւայ գաղթականներին. մա-
նաւանդ, որ այդ օգնութիւնը չէ հասցված
յիշված գաղթականներին»: Աւելորդ չէ յիշա-
տակել, որ այդ ժողոված գումարը հասնում
է 60,000 ռուբլու:

«ՄՇԱԿԻ» ՀՆՈՒԱԳԻՐՆԵՐԸ

ՌՈՒՍԱՑ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

24 մայիսի
ՊԱՐԻՉ, 24 մայիսի (Սեպ. Թղթակցից):
Ամէրիկական հեռավարութիւնը հրամայեց
«Աւօրա», «Օլէգ» և «Ժէմալ» կըլէսէնե-
րին հեռանալ Մանիլայից կամ գիւնաթափ
լինել: Եապօնացիները շարունակում են որո-
նել այդ կըլէսէնները:

Բագուի գետին: Մեծողի պատաւ մայրը՝
Շողբը իրան գցում է որդու մարմինը գրկե-
լու, սրան էլ սրբախղիղ են անում. աւազակ-
ներից մի քանիսը սկսում են փնտրել Նաչառ-
ուրի 6 տարեկան միակ արու գաւազին տօրթե-
լու համար, բայց վերջինիս դայիակը վաղօրօք
փաթաթում է վերմակի մէջ և միւս մեծ երե-
խաների հետ թաքցնում թախտերի տակ: Նա-
չառուրի մեծ աղջիկը՝ Շուշանիկը—18 տարե-
կան նշանած օրիորդը աղերսում է աւազակ-
ներին, որ ինչ ուղում են թող տանեն, միայն
միւսները կանգնել ինչպէս: Աւազակները
սրանից պահանջում են՝ տալ իրանց իր նշան
բերած բոլոր ոսկիները և հազուատեղիները,
աղջիկը կատարում է իսկոյն, տալիս է նրանց
իր մատանիները ապարանջանները, մօր և
տատի վղի ոսկիները, իսկ վերջում էլ աւե-
լացնում է աւազակներից մէկին:

—Դու ամբ մեր բարեկամն ես, մեր հացը
միշտ կերել ես, ինչու՞ աղաչես անգթութիւն
ես անում: Աւազակը, տեսնելով, որ իրան ճա-
նաչում է օրիորդը, գնդակի մի հարուածով
այնաղաղակում է նրա դուռնը, բերանը և կի-
սամեռ վայր գլորում: Գիւղի հայերը սկսում
են հրացաններ արձակել բակը. աւազակները
տեսնելով, որ իրանց վտանգ է սպառնում,
վերջին գնդակն արձակելով Նաչառուրի կնոջ
կրծքին, փախչում են: Առաւօտեան գտնում
են երեք դիակներ արեան մէջ շաղխված և
օրիորդին կիսակենդան:

X.

Электротипографическаго Т-ва „Гермесъ“, Мад. ул. № 15.